

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Είναι δυνατόν να συμφωνήσει το σκοτάδι του θρησκευτικού φασισμού του Ισλάμ με το ήλαρο και σωτήριο φῶς τῆς «ἐξ ἀποκαλύψεως ἀληθείας»; Ὁ ὕλισμὸς τοῦ Μωαμεθανισμοῦ μετὰ τὸ πνεῦμα, τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ὀρθοδοξίας; Ἑνωσις θρησκείων μετὰ Ὀρθοδοξίαν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ καὶ νὰ ὑπηρετεῖ ἔργον Θεοῦ.

Ὁ Μωάμεθ γεννήθηκε στὴ Μέκκα τὸ 570 μ.Χ. Ἔμεινε ἀπὸ μικρὸς ὀρφανὸς ἀπὸ γονεῖς. Ἡ βιογραφία τοῦ Μωάμεθ γράφηκε τὸ ἔτος 758 μ.Χ. Ὁ Μωάμεθ ἐργαζόταν βόσκοντας τὶς καμήλες τῶν συγγενῶν του καὶ ἀργότερα 18 ἐτῆς ἀνέλαβε ἔργο προστασίας καραβανίων καὶ καμηλοεμπορίου.

Οἱ Ἄραβες πρὶν γίνουσι Μωαμεθανοὶ ἦσαν πολυθεῖστοι, στὴ Μέκκα ὑπῆρχαν 360 εἰδῶλα καὶ κάθε ἡμέρα λατρεύονταν ἓνα ἀπὸ αὐτά. Αὐτὸ τὸ εἰδωλολατρικὸ Κάαμπα εἰς τὸ ἱερὸν του εἶχε τὸν Μαῦρον λίθον (σχῆμα κύβου, ὕψους δέκα περίπου μέτρα) καὶ μία πηγὴ. Κατὰ τὴν παράδοσίν τους, τὸν ἱερὸν αὐτὸν λίθον ἔφερε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ στὸν Ἀβραὰμ καὶ οἱ πρόγονοι τοῦ Μωάμεθ ἦσαν φύλακες τοῦ ἱεροῦ κτιρίου τῶν εἰδώλων. Ὁ παππὸς τοῦ Μωάμεθ, ὁ Ἀβδὲλ (κατὰ τὴν παράδοσίν τους), ἦτο ἀπόγονος τοῦ Ἰσμαὴλ (υἱοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῆς Ἄγαρ) καὶ ὁμολογοῦσε τὴν πίστην του, στὸν μοναδικὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ. Ἀπὸ τὰ ταξίδια του ὁ Μωάμεθ, στὶς γειτονικὰς χῶρας Συρία, Ἰορδανία καὶ ἄλλες καὶ ἀπὸ πληροφορίες ἀνθρώπων ἐπλούτισε σὲ γνώσεις.

Μέχρι τότε κάθε ἄραβας ὀνόμαζε τὸν Θεὸν ποὺ πίστευε Ἀλλάχ καὶ ἦταν ὁ Θεὸς τῆς σελήνης. Ὁ σημιτικὸς ὄρος «Θεὸς» (iloh) ἀπαντᾷ στὴν Ἀραβίαν ὑπὸ τὴν μορφήν ilah καὶ μετὰ τὸ ἄρθρον Al-ilah μετὰ τὴν κρᾶσιν γίνεται Allah (Ἀλλάχ).

Ἡ πλούσια Ἑβραία χήρα Κατίτζα προσέλαβε τὸ 591 ἔτος τὸν Μωάμεθ διευθυντὴ τῆς περιουσίας της καὶ τὸ 596 ἔγινε σύζυγός της (40 ἐτῶν αὐτὴ καὶ ἐκεῖνος 25). Ἀπέκτησε δύο ἀγόρια ποὺ πέθαναν καὶ τέσσερις θηγατέρες. Ὁ ἐξάδελφος τῆς Κατίτζας, ὁ Οὐάρακας, μετέφρασε στὴν Ἀραβικὴν ἀποσπάσματα τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης. Αὐτὰ χρησιμοποίησε ὁ Μωάμεθ μαζί μετὰ Ἑβραϊκὰς παραδόσεις ὡς ὑλικὸν γιὰ τὸ Κοράνιον, προσθέτοντας καὶ τὶς δικὰς του σκέψεις. Ἦταν ἀγράμματος, ἀλλὰ πολὺ ἐφυῆς, ὀργανωτικὸς καὶ νεωτεριστής. Ἦθελε νὰ ἀνατρέψῃ τὴν εἰδωλολατρίαν καὶ νὰ ἐνώσῃ τὸ λαὸν του σὲ μία μονοθεϊστικὴ θρησκείαν καὶ μία πολιτικὴν ἐξουσίαν. Ἦταν 40 ἐτῶν, κατέφυγε σὲ μία σπηλιὰν 3 χελιόμετρα ἀπὸ τὴν Μέκκα, τὸσον ἔντονος ἦτο ἡ ἀπασχόλησις τοῦ νοῦς του, ὥστε ἐπιπτε κατὰ γῆς μετὰ ἀφροῦς ἀπὸ τὸ στόμα, κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐκβάλλων ἀνάρθρους κραυγὰς. Οἱ ὀπαδοὶ του ἐπίστευον ὅτι τότε ὁ Θεὸς τοῦ ὁμιλοῦσε. Ἡ σύζυγός του ἐφοβεῖτο ὅτι κακὰ πνεύματα βασανίζουν τὸν Μωάμεθ καὶ ἠθέλε νὰ καταφύγῃ εἰς ἐξορκιστάς. Πολλοὶ ὑποστηρίζουσι ὅτι ἦτο ἐπιληπτικός.

Ὁ Μωάμεθ κατὰ τὸ μῆνα τοῦ ραμαζανίου ἦτο στὸ σπήλαιόν του, ἦλθε ἓνας ἄγγελος καὶ εἶχε 700 φτεροῦγες (!). τοῦ ἔδιδε ἓνα μεταξωτὸ ὕφασμα μετὰ γράμματα, τὸ διέταξε νὰ διαβάσῃ καὶ ἔτσι δέχτηκε τὴν πρώτην «ἀποκάλυψιν» καὶ διάβασε τοὺς 5 πρώτους στίχους τοῦ Κορανίου. Ἐνας αἰρετικὸς Χριστιανὸς μοναχὸς, κατόπιν συμβουλῆς τοῦ Μωάμεθ, εἶπε εἰς τὴν Κατίτζαν ὅτι ὁ ἄγγελος αὐτὸς εἶναι ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ. Ὁ Οὐάρακας ἐπίστευσε αὐτὸ καὶ στὴ συνέχειαν οἱ συγγενεῖς του, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Μέκκας... Περίπου 40 ὀπαδοὶ τοῦ Μωάμεθ συνέρχονταν κρυφὰ νὰ προσευχηθῶν, ἐπειδὴ δὲν αἰσθάνονταν

άσφαλείς, πήγαν στην Άβησσυνία, όπου οι Νεσσοριανοί (δηλ. αίρετικοί Χριστιανοί) τούς καλοδέχτηκαν και αύξήθηκαν περίπου 100 άτομα.

Όταν ο Μωάμεθ κήρυττε στη Μέκκα, τόν απομόνωσαν οι δικοί του σ' ένα πύργο για τρία έτη, να μη κινδυνεύσει από έχθρούς. Τò 619 μ.Χ. πέθανε ή Κατίτζα και ο προστάτης θεός του, Άμπού. Ο Μωάμεθ είπε ότι πήγε θαυματουργικά στην Ίερουσαλήμ, ο λαός γελοῦσε. Τοῦ ζήτησαν να τούς περιγράψει τὸ ναὸ τῆς Ίερουσαλήμ. Ο Μωάμεθ βρέθηκε σε δύσκολη θέση, τούς είπε ότι ἦταν νύκτα και δὲν είδε. Τότε ο «ἀρχάγγελος Γαβριήλ» τοῦ ἔδειξε πλήρες σχέδιο τοῦ ναοῦ, ἔτσι ο Μωάμεθ ἀπήντησε στο λαό. Ὅμως ως ἀνεπιθύμητος πήγε στην πόλη Γιαθρίμπ, 200 χιλιόμετρα βορείως Μέκκας, τὸ 622 ἔτος.

Ἐδῶ πέτυχε ο Μωάμεθ να δημιουργήσει πολιτική ἐνότητα όπου συνυπήρχαν μωαμεθανοί, ἔβραῖοι και χριστιανοί νεσσοριανοί. Ἡ καινούργια αὐτὴ πόλη-κράτος ἀπεκτησε γραπτὸ σύνταγμα. Στη Μεδίνα ο Μωάμεθ ἔκτισε τὸ πρῶτο τέμενος, ἦταν σπίτι προσευχῆς και ὀνομάστηκε: «τόπος γονυκλισίας».

Κατηγόρησε τούς Ίουδαίους ὅτι ἀπέκρυψαν πολλὰ ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή. Ἀνάλογα κατηγόρησε και τούς Χριστιανούς. Ο Μωάμεθ ἄφησε κατὰ μέρος τὸν Μωῦσῆ και τὸν Χριστὸ και ἐπρόβαλε τὸν Ἄβραάμ, ο ὁποῖος -κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸ του- δὲν ἦταν οὔτε Ἐβραῖος οὔτε Χριστιανός, ἀλλὰ πιστὸς Μουσουλμάνος. Συνέδεσε τὴ Μέκκα με τὸν Ἄβραάμ και Ἰσμαήλ, ἔδωσε νέα θεολογική ἐρμηνεία στὰ θρησκευτικὰ Ἀραβικὰ πρότυπα. Οἱ ὀπαδοὶ του κατὰ τὴν προσευχὴ πρέπει να βλέπουν πρὸς τὴν Μέκκα. Ἐθέσπισε ως ὑποχρέωση να πηγαίνουν στη Μέκκα να προσκυνοῦν, να νηστεύουν κατὰ τὸ μῆνα Ραμαζάνι (=ἔνατος μῆνας τοῦ σεληνιακοῦ ἰσλαμικοῦ ἡμερολογγίου). Καθόρισε τὴν Παρασκευὴ ως ἡμέρα λατρείας, τόνιζε τὴν ὑπακοὴ στο πρόσωπό του, διότι αὐτὸς ἦτο ἀπόστολος τοῦ Ἄλλάχ. Με τοιαῦτα πονηρὰ θεσπίσματα «θεολογικῶν λόγων του» διαμορφώθηκε ο Ἰσλαμισμὸς ως θρησκεία.

«Πιστοὶ εἶναι ἐκεῖνοι μόνο που πιστεύουν στον Ἄλλάχ και τὸν ἀπόστολό του» (Κοράνιο). Ἐνῶ μέχρι τώρα ο Μωάμεθ διδάσκει ἀγάπη, καλοσύνη, μετὰ ἀπὸ ἔξι μῆνες παραμονῆς στη Μεδίνα ἀρχίζει να διδάσκει ὅτι ο πόλεμος, ή βία, ή λεηλασία ὅταν γίνεται με τούς ἀπίστους ἐπιβάλλεται. Μόνο να μη γίνεται τὴν περίοδο νηστείας (Ραμαζάνι – ἱερὴ ἀνακωχή) και τὸ ἔνα πέμπτο ἀπὸ τὰ λάφυρα θὰ παραδίδεται στην μουσουλμανική κοινότητα. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 624 μ.Χ. (τὸν ἀπαγορευμένο μῆνα για πόλεμο) διέταξε δῶδεκα ἄνδρες και ἐπετέθησαν στο караβάνι που πήγαινε πρὸς Μέκκα. Ἐφονεύθη ο ἔνας, δύο αἰχμάλωτοι και ἔνας διέφυγε. Πλούσια τὰ λάφυρα. Γενική ἦταν ή κατακραυγὴ τοῦ λαοῦ, ο Μωάμεθ δικαιολογοῦσε αὐτὰ λέγοντας ὅτι παρερμήνευσαν τῖς ἐντολές του, ὑποκρίθηκε ὅτι ὀργίστηκε κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπιθέσεως. Για να ἡρεμήσει τὰ πνεύματα είπε ὅτι ο Θεὸς τοῦ φανέρωσε τὴν ἐξῆς προφητεία: «Ο πόλεμος κατὰ τὸν ἱερὸ μῆνα εἶναι ἀμάρτημα, ὅμως μεγαλύτερο ἀμάρτημα εἶναι να ἐμποδίζεις τὴν εἴσοδο στο δρόμο τοῦ Ἄλλάχ. Ὅσοι ἀρνηθοῦν τὸν Ἄλλάχ, θὰ γίνουν σύντροφοι τῆς Φωτιάς (μετὰ τὸν θάνατο) και θὰ παραμείνουν ἐκεῖ για πάντα.

Ἔτσι δίδοντας «θεολογική» δικαιολογία στη ληστρική ἐπιδρομή, πήρε τὸ μερίδιό του ἀπὸ τὰ λάφυρα, ο ἔνας αἰχμάλωτος ἔγινε ὀπαδὸς του, ο ἄλλος πλήρωσε λύτρα και ἐλευθερώθηκε. Δευτέρα ἐπίθεση ἔγινε σ' ἔνα караβάνι με χίλιες περίπου καμήλες, που περνοῦσε κοντὰ στη Μεδίνα, που τὸ ὀδηγοῦσε ο

Άμπού Σοφιάν, έχθρὸς τοῦ Μωάμεθ. Ὁ Μωάμεθ ἐφανάτισε τοὺς 324 ὄπαδους τοῦ ὅτι δῆθεν χίλιοι ἄγγελοι πολεμοῦν μαζί τους, ὅτι οἱ δειλοὶ θὰ καίγονται στὴν κόλαση, οἱ δὲ γενναῖοι θ' ἀπολαύσουν τὸν παράδεισο ἂν πέσουν στὴν μάχη. Ἔτσι 13-1-624 μ.Χ. στὴ μάχη αὐτὴ τοῦ Μπάντρ κατὰ 950 περίπου στρατιωτῶν-συνοδῶν τοῦ караβаниоῦ, πού μετέφερε καὶ 50.000 δηνάρια. Οἱ νεκροὶ Μουσουλμάνοι ἐτάφησαν μὲ τιμές, οἱ 70 νεκροὶ (τοῦ карабаниоῦ) ρίχτηκαν σ' ἓνα πηγάδι. Ὁ Σοφιάν σώθηκε, οἱ αἰχμάλωτοι, πού ἦσαν πολλοί, πλήρωσαν λύτρα καὶ ἐλευθερώθηκαν. Ὁ Μωάμεθ δολοφόνησε δύο ποιητὰς πού εἶχαν γράψει κατὰ τοῦ Μωάμεθ. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ οἱ εἰδωλολάτρες τῆς Μεδίνας ἀπὸ φόβο ἔγιναν μουσουλμάνοι. Τὸ 1\5 ἀπ' τὰ λάφυρα ἦτο γιὰ τὸν Ἀλλάχ καὶ τὸν Μωάμεθ καὶ τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς πτωχοὺς...

Στὴ συνέχεια ὁ «ἀπόστολος» δηλ. ὁ Μωάμεθ, τοὺς ἀνήγγειλε τὴ νέα ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ σ' αὐτόν: «Τοὺς ἀπίστους νὰ τοὺς θανατώνετε γιὰ νὰ εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ Ἀλλάχ μοναδική». Οἱ Ἑβραῖοι τῆς περοχῆς διαμαρτυρήθηκαν γι' αὐτά. Οἱ Ἰσλαμιστὰι τότε τοὺς ἔδιωξαν, τρεῖς ποητὲς Ἑβραῖοι ἐφονεύθηκαν, διότι ἔγραψαν κατὰ τοῦ Μωάμεθ. Οἱ περιοισίες Ἑβραίων δημεύθηκαν. Τότε ἀπεκαλύφθηκε -δῆθεν- στὸν Μωάμεθ: «Εἶπέ στους Ἑβραίους: νὰ ὑποταχθῆτε σ' αὐτόν τὸν κόσμον καὶ θὰ στριμωχθῆτε στὴν κόλαση. Εἶδατε στὴ μάχη ὅτι οἱ πιστοὶ τοῦ Ἀλλάχ νίκησαν διπλασίους». Ἐξεδίωξαν τελικὰ ἀπ' τὴ γύρω περιοχὲς ὅλους τοὺς Ἑβραίους.

Τὸ 625 μ.Χ. ὁ Ἀμπού Σοφιάν ὀργάνωσε 3.000 στρατὸ καὶ νίκησε τὸν Μωάμεθ στὴ Μάχη, ὅμως δὲν προχώρησε στὴ Μεδίνα, γύρισε στὴ Μέκκα. Ὁ Μωάμεθ εἶχε ὄπλο τὴς «ἀποκαλύψεις του» καὶ ἔσφαξαν περίπου 800 Ἰουδαίους στὴ Μεδίνα. Ἔλεγε: «Οἱ πιὸ σκληροὶ ἐχθροὶ τοῦ Ἰσλάμ εἶναι οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ ἄπιστοι». Ἐντὸς δέκα ἐτῶν 65 μάχες ἔγιναν κατὰ Ἑβραίων καὶ ἐχθρῶν τῆς Μέκκας. Τὴς 27 μάχες διηύθυνε προσωπικὰ ὁ Μωάμεθ. Εἶναι ἱστορικὰ βεβαιωμένη μία ἐπιδρομὴ τοῦ Μωάμεθ, χάριν λαφυραγωγίας, ἐναντίον βυζαντινῶν ἐπαρχιῶν πού συνόρευαν μὲ τὴν Ἀραβία.

Ἐπέτυχε εἰρήνη μὲ κατοίκους τῆς Μέκκας καὶ τὸ 630 μ.Χ. πῆγε ἐκεῖ προσκύνημα μὲ 10.000 ὄπαδους του. Τότε συνέτριψε ὅλα τὰ εἰδῶλα πού ἦταν στὴν Κάαμπα ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μαύρη πέτρα. Τὸ 631 μ.Χ. ἀπηγόρευσε τὸ προσκύνημα στους μὴ Μουσουλμάνους στὴν Μέκκα καὶ κάθε εἰδωλολατρικὴ τελετὴ. Εἰς τοὺς Ἀραβες εἰδωλολάτρες ἔδωκε προθεσμία 4 μηνῶν νὰ γίνουν Μωαμεθανοί. Τὸ 631 μ.Χ. 30.000 Μουσουλμάνοι καὶ 10.000 ἵππεῖς ἤθελαν νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν Βυζαντινῶν, ὅμως δὲν τὸ ἔκαναν. Οἱ κάτοικοι τῶν χριστιανικῶν πόλεων δήλωσαν ὑποταγὴ καὶ διὰ νὰ μείνουν χριστιανοὶ πλήρωναν ἐτήσιο φόρο.

Ἐνῶ ἐτοίμαζε πόλεμον κατὰ Ἰορδανίας ἀρρώστησε, πῆγε σπῆτι τῆς συζύγου του Ἀϊσέ, τὴν ὁποία ἔλαβε γυναίκα ἀπὸ ἡλικία 9 ἐτῶν, ἐνῶ ἐκεῖνος ἦταν μεσηλιξ. 7-Ἰουλίου 632 ἀπέθανε σὲ ἡλικία 62 ἐτῶν στὴν ἀγκάλη τῆς δεκαεξαετοῦς Ἀϊσέ, ἐτάφη στὴν οἰκία αὐτῆς. Ὁ Μωάμεθ προβλέποντας τὴ διαμάχη τῶν διαδόχων του, μὲ διαθήκη ὄριζε διάδοχό του τὸν γαμβρὸ του Ἀλῆ, ὅμως ὁ πενθερὸς του Ὁμάρ, ὁ Ἀμπού καὶ ὁ Ὀσμάν τὸν ἔπεισαν ὅτι δὲν χρειάζεται τέτοια διαθήκη, ἀφοῦ εἶναι ἀρκετὸ τὸ Κοράνιο. Κατόρθωσαν νὰ χρίσουν διάδοχό του τὸν Ἀμπού (=πατέρα τῆς Ἀϊσέ). Ἦταν μία σκηνοθετημένη ἐκλογή, γι' αὐτὸ οἱ Σίιτες (τὸ μεγάλο μέρος τῶν μουσουλμάνων) δὲν ἀναγνώρισαν αὐτόν καὶ θεωροῦν ὡς σήμερον νόμιμον χαλίφη τὸν Ἀλῆ (χαλίφης=διάδοχος). Οὔτε λαὸς οὔτε συγγενεῖς ἦταν στὴν

κηδεία του να τον κλαύσουν, έτάφη βιαστικά στον τάφο του άνοιξε ο Άλῆς και δύο-τρεις φίλοι του, στο δωμάτιο που απέθανε. Προτεραιότητα είχαν οι διεκδικήσεις των όπλαρχηγών για έξουσία και δὲν έτάφη στο νεκροταφείο με τιμές κατά τὰ ἔθιμα. Ούτε ο Άμπού ούτε ο Όμάρ ήταν στην ταφή ...τόσο σεβασμό τοῦ είχαν...!

Ἡ ιστορία τοῦ Μωάμεθ ήταν αντίθεση διδασκαλίας και ζωῆς του. Ο ἴδιος ἔλεγε: «Άγαπῶ τρία πράγματα· πρῶτον τὴ γυναίκα, δεύτερον τὸ ώραίο ἄρωμα, τρίτον τὴν προσευχή». Εἶχε ἔνδεκα συζύγους, κα' ἄλλους ιστορικούς 15. Εἶχε και πέντε δοῦλες. Ἄλλοι ιστορικοί ἀριθμοῦν 25 γυναίκες. Μὲ τὴν χήρα Ἑβραία Κατίτζα απέκτησε ἕξι παιδιά. Ἐνα μῆνα μετὰ τὸν θάνατο Κατίτζας μνηστεύεται τὴν Αἰσέ, που δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ ἔνατο ἔτος, διὰ τοῦτο νυμφεύεται τὴν 50 χρονῆ χήρα Σαούδα ἀπ' τὴ Μέκκα. Ο γάμος του με τὴν Αἰσέ ἔγινε γιὰ λόγους πολιτικούς. Τετάρτη σύζυγός του ἦτο ἡ Χάφζα, κόρη τοῦ Όμάρ, ἡ ὁποία συγκέντρωνε σ' ἕνα κιβώτιο ἡ καλάθι τὶς «ἀποκαλύψεις» τοῦ Μωάμεθ, που ὕστερα ἔγιναν βιβλίο, τὸ Κοράνιο. Γιὰ λόγους φιλίας με τὴν φυλὴ τῶν Ἀράβων Ζεουνέπ νυμφεύθηκε τὴν χήρα ἀρχόντισσά τους. Ἐκτη σύζυγός του ἔλαβε τὴν χήρα Χέντ...διὰ νὰ τὴν προστατεύσει...

Μία ἡμέρα ὁ Μωάμεθ πῆγε σπῆτι τοῦ θετοῦ υἱοῦ του, τοῦ Ζαῖδ, ἐκεῖ ἐρωτεύτηκε τὴν γυναίκα του τὴν Ζέναπ και τὴν πῆρε γυναίκα του. «ἄνθρωπος Θεοῦ» -βλέπετε εἶναι ὁ Μωάμεθ...ξεσηκώθηκε ὁ λαὸς τότε γιὰ τὸν αἰμομεικτικὸ αὐτὸ γάμο, ὁ Μωάμεθ εἶπε ὅτι ἐδέχθηκε ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν Ἄλλάχ νὰ τὴν νυμφευθῆ διὰ νὰ μποροῦν στὸ ἔξῃς οἱ Μουσουλμάνοι νὰ κάνουν τέτοιους γάμους με συζύγους τῶν θετῶν παιδιῶν τους, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ διαλύσουν ... τὸν γάμο τους. Μὲ τὴ «θεία αὐτὴ ἀποκάλυψη» ἠσύχασε ὁ λαός...

Ἄλλη φορὰ ὁ Μωάμεθ εἶπε εἰς τὸν φίλο του Ζέζ: «Γνωρίζεις, φίλε μου, ὅτι εἶμαι προφήτης Θεοῦ και δὲν πρέπει ν' ἀπιστεῖ κανεὶς στὰ λόγια μου. Ὁ Ἄλλάχ μοῦ φανέρωσε ὅτι πρέπει νὰ χωρίσεις τὴ γυναίκα σου διὰ νὰ τὴν λάβω σύζυγο...» Ἐτσι, με τέτοια πανοῦργα τεχνάσματα, δικαιολογοῦσε τὶς παρανομίες του. Ἡ ἄλλη σύζυγος ἦτο ἡ Ἑβραία Σαφιγέ, χήρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἑβραίων τῆς Μεδίνας, που ἐθανάτωσε ὁ Μωάμεθ 700 τόσους Ἑβραίους, πρῶτα τὴν ἐβασάνισε διὰ νὰ φανερώσει τοὺς θησαυροὺς της... Ἐνυμφεύθη και δύο Αἰγυπτίους και τὶς εἶχε ὡς παλακίδες. Ὁ «προφήτης» ἐπινόουσε «ἀποκαλύψεις» γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιθυμίες του. Γιὰ τοὺς πιστοὺς του ἐπέτρεψε μόνο 4 γάμους, ἐνῶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του ἴσχυε ἄλλος νόμος. Ὁ Δαυῖδ μετενόησε γιὰ τὸ διπλὸ ἀμάρτημά του και ἔκλαιγε σ' ὅλη τὴ ζωὴ του...

Μόνο ὁ Χασάν, ὁ μεγάλος γυιὸς τοῦ Μωάμεθ, ἀνέβηκε στὸ θρόνο τῶν χαλιφῶν, ὁ Ἰμπραήμ, ὁ υἱὸς του ἀπὸ τὴν παλλακίδα Μαρίγια, πέθανε μετὰ ἀπὸ βαρεῖα ἀρρώστεια. Γιὰ τοὺς μουσουλμάνους οἱ πολλὲς γυναίκες τοῦ Μωάμεθ εἶναι ἀπόδειξη ἀνδρισμοῦ και δραστηριότητος. Στὸ Κοράνιο ὑποτίθεται ὁμιλεῖ ὁ Ἄλλάχ. Ἡ ἀποκάλυψη δόθηκε δῆθεν στὸν Μωάμεθ ἀπὸ τὸν ἀρχάγγελο Γαβριήλ, τὸ πρωτότυπο ὑπάρχει τοῦ Κορανίου στὸν Οὐρανό, ὁ λόγος τοῦ Κορανίου εἶναι ἀντίγραφο τοῦ οὐρανοῦ πρωτοτύπου και πρέπει –κατ' αὐτοῦς– νὰ διαδοθῆ παγκοσμίως. Οἱ γραφεῖς τοῦ Μωάμεθ ἔγραφαν τὶς «ἀποκαλύψεις» σὲ φύλλα χουρμαδιᾶς ἢ σὲ δέρματα ἢ σὲ ἐπίπεδες πέτρες ἢ σὲ ὠμοπλάτες προβάτου ἢ καμήλας, ἄλλα ἦσαν προφορικές διδασκαλίες. Ὁ Όσμάν ἔγραψε τὸ Κοράνιο μ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω ὑλικά, τὰ δὲ ἄλλα ἀντίγραφα Κορανίου που

είχαν διαφορές τὰ παρέδωκε στή φωτιά. Ἡ μορφή τοῦ σημερινοῦ Κορανίου ἀπέχει 20 ἔτη ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Μωάμεθ. Ὅσα ἀκόμη ζοῦσε ὁ Μωάμεθ διόρθωνε κατὰ βούληση τὶς «ἀποκαλύψεις του», πρόσθετε ἢ ἀφαιροῦσε τμήματα ἀπ' τὸ Κοράνιο ὁ Ἑβραῖος Ἀβδουλάχ, ὥστε ὁ Μωάμεθ τὸν ἀντικατέστησε καὶ τὸν τιμώρησε. Ὁ Ἀβδουλάχ διαλαλώντας τὴν ἐνεργὸ συμβολὴ του στὴ συγγραφὴ τοῦ Κορανίου αὐτοαποκαλεῖται «δὶς προφήτης». Τὸ Κοράνιο ὑποστηρίζει ὅτι συμπληρώνει τὴν Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη καὶ γράφτηκε στὸν οὐρανὸ στὴν γλῶσσα τῶν ἀγγέλων, πού εἶναι... ἡ Ἀραβικὴ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι περιέχει ἀναμασῆματα κακοχωνευμένης τροφῆς, χωρία καὶ διδασκαλίες Ἁγίας Γραφῆς πού παρανόησε καὶ παραποίησε ὁ Μωάμεθ μὲ τὴν Ἑβραϊὰ σύζυγό του Κατίτζα. Διερωτᾶται κανεὶς: Ἐζησε ὁ Μωάμεθ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως τοῦ μιλοῦσε στὶς ἐπιληπτικὲς κρίσεις καὶ ἐκστάσεις του ἢ ὁ Θεὸς εὐλογοῦσε τὴν τυχοδιωκτικὴ μορφή του;

Λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ποιὸς βεβαιώνει ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκε στὸν Μωάμεθ τὴν γραφὴν αὐτήν; οἱ Ἰσμηλίται ἀπαντοῦν, ὅταν κοιμόταν ὁ Μωάμεθ κατέβη ἐπάνω αὐτοῦ ἡ γραφή (=Κοράνιο). Ἡμεῖς, οἱ Χριστιανοί, τὸ γελοῖωδες πρὸς αὐτοὺς λέγομεν ὅτι, ἐπειδὴ κοιμόταν (ὁ Μωάμεθ) καὶ δὲν αἰσθανόταν τὴν ἐνέργεια, ἐφαρμόστηκε σ' αὐτὸν τὸ τῆς παροιμίας, ὄνειρα λέγεις ἢ ὄνειροπολεῖς καθεύδων (P.G.94,76C-768A). Τὸ Κοράνιο γράφει ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει δοθεῖ ἀπὸ τὸ Χριστὸ καὶ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἐπιβεβαιώθηκε ἀπ' τὸν Χριστό. Στὴν Ἁγία Γραφή διαβάζομε ὅτι, ὅποιος προσθέσει κάτι στὴν Ἀποκάλυψη, ὁ Θεὸς θὰ τὸν τιμωρήσει.

Τὸ Κοράνι ἢ ἡ Ἁγία Γραφή; Ἀσφαλῶς ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι τὸ θεόπνευστο βιβλίον! Ὁ Μωάμεθ γράφει ὅτι τοῦ εἶπε ὁ Ἀλλάχ, «Ἄν ἀμφιβάλλεις γιὰ ὅτι σοῦ φανέρωσα, ρώτησε αὐτοὺς πού διάβασαν τὴ βίβλο» Ὅμως ὁ Μωάμεθ ἰσχυρίζεται ὅτι νοθεύτηκε ἡ Ἁγ. Γραφή!!... Τώρα πὼς γίνεται κανόνας καὶ ἀλάθητο κριτήρο; Ὁ «προφήτης» τοῦ Ἰσλάμ αὐτοαναιρεῖται.

Ὁ χαλίφης Ἄμπντ Ἐλμαλίκ (8^{ος} αἰώνας) ἔλεγε: «Εἶχα τὸ Κοράνι στὰ χέρια μου καὶ στὰ γόνατά μου, ὅταν ἔγινε χαλίφης τὸ ἔκλεισα γιὰ πάντα». Ὁ χαλίφης Ἀλ-Βαλίντ Γιαζίντ (743μ.Χ.) εἶπε: «Ὁ Μωάμεθ χειρίστηκε τὸ λαὸ μὲ τὴν ἀπαίτηση ὅτι ἦταν προφήτης, χωρὶς ὅμως ἀληθινὴ ἔμπνευση». Πολλὲς ἀντιφάσεις περιέχει τὸ Κοράνιο. Ἐνῶ δέχεται τὴν ἀνεξιθρησκεία, σ' ἄλλο μέρος προτρέπει τὸ θάνατο τῶν ἀπίστων. Σ' ἄλλο σημεῖο γράφει ὅτι ὁ Θεὸς ἔπνιξε τὸ Φαραὼ κατὰ τὴν ἐξοδὸ Μωϋσέως καὶ λαοῦ ἀπ' τὴν Αἴγυπτο, στὴ συνέχεια λέγει ὅτι μετὰ τὴ συντριβὴ του στὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα ἐπίστευσε στὸν Ἀλλάχ... Σ' ἄλλο σημεῖο γράφει, δὲν χρειάζεται νὰ στρέφουσαι στὴν προσευχὴ σου σὲ συγκεκριμένο σημεῖο καὶ στὸ ἴδιο κεφάλαιο, ἐπιμένει νὰ στρέφονται οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Μέκκα.

Ἐκτὸς τούτων ἔχει καὶ ἱστορικὲς ἀνακρίβειες, γράφει ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ Νῶε πῆγε στὴν κόλαση καὶ ἕνας ἀπ' τοὺς υἱοὺς του πνίγηκε κατὰ τὸν κατακλυσμὸ. Λέγει ὅτι ἡ γῆ εἶναι ἐπίπεδη, ἐνῶ ἡ Ἁγ. Γραφή ὁμιλεῖ διὰ τὴν σφαιρικότητα γῆς (Ἡσαΐας 40,22) καὶ ὅτι αἰωρεῖται μέσα στὸ ἀχανὲς σύμπαν (Ἰὼβ 26,7).

Κατὰ τὸν Βαρθολομαῖον Ἐδεσσηνόν: -Τὸ Κοράνιο περιέχει φλυαρίας, ὅτι ὁ Μωάμεθ ἀνέβη στὸν οὐρανὸ καὶ συνήντησε τὸ Χριστό, εἶδε στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ, σὲ μία ἐπιγραφὴ τὸ ἐξῆς: «Ἐνας εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μωάμεθ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ»-. Φυσικὰ αὐτὰ δὲν ἀντέχουν σὲ κριτικὴ, εἶναι σωρεῖα ἀσυναρτήτων ἀντιφάσεων καὶ παράλογων μύθων μὲ ἱστορικὲς ἀνακρίβειες. Τὸ

Κοράνιο στα χρόνια του Όθμαν γράφτηκε στην «Κουρική γραφή», στη συνέχεια υπέστη 16 παραλλαγές, ώστε οι αντιγράψαντες από την 16^η παραλλαγή να μη μπορούν να διαβάσουν τις πρώτες αντιγραφές... Τόση αλλοίωση από το αυθεντικό κείμενο!!

Για όποιον μελετά την Αγία Γραφή το Κοράνιο είναι άφελές και γελοίο. Ο μονάρχης Περσίας Νάντερ (1736-1747) είπε: «Όταν διαβάζω την Αγία Γραφή και στη συνέχεια το Κοράνιο, στο τελευταίο με πιάνουν τα γέλια». Είναι φυσικό, αφού μιλάει για παχυλούς παραδείσους... *Ο οίκουμενιστής «Πατριάρχης» Αλεξανδρείας, Παρθένιος, όνόμασε το Κοράνιο -ιερό- (Πάνταινος, τεύχος 3^{ον} 1994)*

Οι προφήτες -αναφέρει το 4^{ον} άρθρο πίστεως του Ισλάμ- είναι 200.000 (διακόσιες χιλιάδες): οι Ασάμ, Νώε, Αβραάμ, Μωϋσής, Ίησοῦς και ο Μωάμεθ έφεραν νόμους. Ο Μωάμεθ έπιμένει ότι είναι ο έσχατος τών προφητών. Άλλά και 460 χρόνια πριν ο αίρετικός Μοντανός, πρώην ιερεύς τής Κυβέλης στη φρυγία, ανέκηρυξε τον έαυτον του ως «παράκλητον». Οι όπαδοί του από το 150 μ.Χ. τον θεωρούσαν...θεόπνευστο προφήτη. Ο Μωάμεθ λοιπόν δεν πρωτοτυπεί!!

Ο Μωάμεθ δεν αναφέρεται καθόλου εις τους προφήτες τής Παλαιᾶς Διαθήκης!! Ο Ίησοῦς Χριστός λέγει: «οί προφήτες έως Ίωάννου Προδρόμου (Ματθ. 11,12-13). Ο Εύαγγελιστής Ίωάννης διδάσκει ότι αυτός που δεν όμολογεῖ τον σαρκωθέντα και Άναστάντα Χριστόν (Α΄ Ίωάννου 4,2) είναι εκ του αντιχρίστου. Ο Άπόστ. Πέτρος όμιλεῖ για ψευδοδιδασκάλους (Β΄ Πέτρ.β΄ 1) όπως τον Μωάμεθ.

Ο Αγ. Παλάμᾶς αποδεικνύει ότι ούδεμία προφητική μαρτυρία ή πατερική απόδειξη υπάρχει για το Μωάμεθ, δια τουτο απορρίπτεται. Ο Αγ. Ίωάν. Δαμασκηνός, πριν γίνει μοναχός, ήτο ύπουργός οικονομικῶν του άρχηγοῦ τών Σαρακηνῶν, Χαλίφη Ουαλιδ (704-715), όνομάζει τον Μωάμεθ ψευδοπροφήτην και το Κοράνιο «σύνταγμα γέλωτος άξιο». Οι νεομάρτυρες έγραψαν με το αίμα τους ότι ο Μωάμεθ είναι πολέμιος του Χριστοῦ, με τας μυθολογίας του παρέσυρε τον άπλοῦν λαόν, ούδεμία προφητεία ειπε...Εισηγάγε πολυγαμία άντι μονογαμίας, Πόλεμο, αίματοχυσία άντι ειρήνης, εκδίκηση άντι συγγνώμης. Πουθενά δεν αναφέρεται ότι ο Μωάμεθ ειχε κλήση άπ' ευθείας από τον Θεόν, ο ίδιος λέγει ότι το πνεῦμα του άρχαγγέλου Γαβριήλ τον κάλεσε...Όταν έφάνη ο Γαβριήλ στον Δανιήλ, στο Ζαχαρία τον πατέρα του Προδρόμου, μετέδωσε ειρήνη και τα αντίθετα ακριβῶς γνωρίσματα άπ' όσα συνέβησαν στον Μωάμεθ, που άφριζε, εκραύγαζε, ιδρωνε κλπ. Δηλ. αυτό το δαιμονικό πνεῦμα του ειπε: «Και ειπαν οι Χριστιανοί ότι ο Μεσσίας ήταν γυιός του Άλλάχ...γι' αυτό και θα καταστραφοῦν! (Στάδιο 9, Η μετάνοια, εδάφιο 30 του Κορανίου)». Μ' όσα ειπε στην Θεοτόκο ο άρχάγγελος Γαβριήλ κατά τον Εύαγγελισμό αντίφασκει έδῶ...! Είναι δυνατόν άρχ. Γαβριήλ να ειπή ότι ο Άλλάχ έπλασε τον Άδάμ από ένα άπλο θρόμβο πηκτοῦ αίματος; Ένῶ στη Γένεση όμιλεῖ δια χῶμα από τη γῆ; Σ' άλλο σημείο το Κοράνιο (Στάδιο 38, εδαφ 71-72) αντίφασκει και λέγει ότι ο Άδάμ έγινε από λάσπη!!

Οι δῆθεν «άποκαλύψεις του» δεν δημιουργοῦν μετάνοια, φόβον Θεοῦ, έξυπηρετοῦν μόνο ιδιοτελεῖς λάγνες έπιθυμίες του. Μόνο ψευδοπροφήτης είναι, έχθρός Θεοῦ και έχθρός ανθρώπων και έχθρός πολιτισμοῦ. Όνομάζει ο Μωάμεθ τον Χριστόν «Κτίσμα και δοῦλον», ο όποιος έγεννήθη εκ Μαρίας αδελφῆς Μωϋσέως άνευ σποράς. Οι Ίουδαῖοι έσταύρωσαν τη σκιά του

Χριστοῦ, ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν οὐκ ἐσταυρώθη οὔτε ἀπέθανε... ὅταν ἀνέβηκε στοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς ἐρώτησε τὸν Χριστό «Σὺ εἶπες ὅτι εἶσαι Υἱός μου;» Τότε σύμφωνα μὲ τὸν Μωάμεθ ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησε «Συγχώρεσέ με, σὺ γνωρίζεις ὅτι δὲν εἶπα ...ἄνθρωποι παραβάται (δηλ. Ἰουδαῖοι) ἔγραψαν ὅτι εἶπα αὐτὸν τὸν λόγον καὶ εἶπαν ψέματα» -Καὶ ὁ Θεὸς εἶπε: «Γνωρίζω ὅτι σὺ οὐκ ἔλεγες τὸν λόγον τοῦτον»...

Στὴν κατηγορία τῶν Ἰσλαμιστῶν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ εἶναι εἰδωλολάτρες, ἐπειδὴ προσκυνοῦν τὸν Σταυρὸν, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι περιφρονοῦν, ὁ ἁγ. Ἰωάν. Δαμασκηνὸς τοὺς ἐρωτᾷ: «Πῶς καὶ ἐσεῖς ἀσπάξεσθε καὶ προσκυνᾶτε τὸν «ἱερό» λίθο τῆς Κάμπα;» -Ἀπαντοῦν: «Διότι πάνω σαυτῆ τὴν Πέτρα ἐκοιμήθη ὁ Ἀβραὰμ μὲ τὴν Ἄγαρ καὶ ὅτι ὁ Ἀβραὰμ ἔδεσε τὴν καμήλα του πηγαίνοντας στὴ θυσία τοῦ Ἰσαάκ» Κι ὁ ἱερὸς Πατὴρ τοὺς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἄγ. Γραφὴ λέγει γιὰ ὄνο καὶ ὄχι γιὰ καμήλα, ἂν λοιπὸν ἀσπάξεσθε τὴν πέτρα γιὰ τὸν λόγο ποὺ λέγετε, πόσο μᾶλλον ἐμεῖς πρέπει νὰ προσκυνοῦμε τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ὁποῖου νικήθηκε ὁ διάβολος καὶ ὁ θάνατος!!

Λοιπὸν, ἦτο φῶς ὁ Μωάμεθ ἢ φωτοσβέστης; Ἐμπόδισε τὴν πρόοδο μὲ τὴν δικτατορία του καὶ τὸν φανατισμὸ του... Ἀπεδείχθη ἱκανὸς διπλωμάτης, ὁμολογοῦσε ὅτι ἦτο φιλήδονος καὶ κατεχόταν ἀπὸ δισηδαιμονία. Ἡ ματαιοδοξία του φαίνεται στὸν πολῦτιμο χρόνο ποὺ ἀφιέρωνε νὰ ἀρωματίζεται καὶ νὰ βάφει τὰ μαλλιά του. Ἐπίστευσε ὡς πραγματικότητα τὶς ὄπτασιές του, ἡ εὐπιστος σύζυγός του Κατίτζα καὶ ὁ μορφωμένος πονηρὸς Οὐάρακας τὸν βοήθησαν εἰς τὴν νέα αὐτῆ ἀποστολή του... Πίστευε ὁ Μωάμεθ ὅτι κατὰ τὶς κρίσεις του, τοῦ ὁμιλοῦσε ὁ Θεός.

Τὸ Κοράνιο λέγει ὅτι ὁ Μωάμεθ εἶχε ποτισθεῖ μὲ τὰ Χριστιανικὰ διδάγματα. Ὅχι ὅμως μὲ τὰ γνήσια, ἀλλὰ μ'αὐτὰ τῶν αἰρετικῶν. τὴν τόλμη του ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἐπιτυχία νὰ καταργήσει τὴν οἰνοποσία μεταξὺ τῶν Ἀράβων. Διέθετε δύο προσόντα: Ἐνθουσιασμὸ καὶ πατριωτισμὸ. Ὁ ἴδιος δήλωσε ὅτι δὲν κάνει θαύματα. Ἡ φαντασία τῶν ζηλωτῶν μουσουλμάνων τοῦ ἀποδίδει θαύματα. Ἐφόνευσε συγγενικὰ πρόσωπα, διότι δὲν πίστεψαν σ'αὐτὸν. Δογματικὰ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ λίγο Ἑβραῖος καὶ περισσότερο χριστιανὸς αἰρεσιάρχης. Ἠθικὰ υἰοθετεῖ τὴν πρωτόγονη ἀρχὴ τῆς ζούγκλας. Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Οἱ εἰδωλολάτρες Ἀραβες εἶδαν στὸ Μωάμεθ τὸν ἀρχηγὸ γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἐθνικῆς τους ὑποστάσεως. Διδάσκει ὁ Μωάμεθ χωρὶς νὰ ἐφαρμόζει.

Ἡ πολιτικὴ του εἶναι τυχροδιωκτικὴ, στὴν ἀνάδειξή του συνετέλεσαν οἱ καιροσκόποι Ἑβραῖοι, ἀφοῦ ἔμεσα καὶ ἄμεσα εἶδαν νὰ πολεμεῖται ὁ χριστιανισμὸς. Τόσοι Ἑβραῖοι γύρω του μὲ πρωτεργάτη τὴν Ἑβραία χήρα, τὴν πρώτη του γυναῖκα, τὴν Κατίτζα καὶ τὸν ἐξάδελφό της, Οὐάρακα. Ἐπίσης, ὁ ἑβραῖος γραμματεὺς του, ὁ Ἰμπραχίμ. Δὲν εἶναι τυχαῖα σύμπτωσις ἡ ἑβραϊκὴ χροιά, ποὺ διακατέχει τὸ Κοράνιο. Μὲ τὸ θάνατο τῆς Κατίτζας σιγά-σιγά ἀποτινάσσει τὴν ἑβραϊκὴ ἐπιρροὴ καὶ ἀπομακρύνει τὸν Ἰμπραχίμ (τὸν αὐτοκαλούμενον δις προφήτην) καὶ γίνεται ἐχθρὸς τῶν Ἑβραίων. Ὁ Λουῖ Νταστέ γράφει ὅτι ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶναι δημιούργημα Ἑβραίων πρὸς καταπολέμηση χριστιανισμοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπελόγισαν κακῶς, ὅταν ὁ Μωάμεθ ἐνισχύθηκε ἀρκετά, θέλησε νὰ διώξει τὴν Ἑβραϊκὴ κηδεμονία. Μήπως γι' αὐτὸ παραχωρεῖ σήμερα ὁ Θεὸς οἱ Ἰσλαμιστὰ καὶ Ἰουδαῖοι νὰ ἀντιμάχονται τόσο θανάσιμα;

Ὁ Θεὸς τοῦ Μωάμεθ δὲν εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν Θεὸν τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τὸ Κοράνιο ἀρνεῖται τὸν Τραδικὸ Θεὸ καὶ τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀλλάχ δὲν ἔχει υἱό, τονίζει τὸ Κοράνιο, καὶ συνεχίζοντας: «Ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπὸ ἕνα δοῦλος τοῦ Ἀλλάχ»

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν σάρκα του ὁμοιάζει μὲ ἀναμένο κερὶ. Τὸ κερὶ εἶναι προωρισμένο νὰ λυώσῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ πεθάνῃ. Ἡ ψυχὴ του ὅμως εἶναι ἀθάνατη, γι' αὐτὸ καὶ ἡ μέριμνα μας πρέπει νὰ στρέφεται περισσότερο γιὰ τὴν ψυχὴ παρὰ γιὰ τὸ σῶμα: «Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ματθ. 1στ.26)

Ὁ ἄνθρωπος στὸ Ἰσλάμ μένει ἐντελῶς ξένος πρὸς τὸν Θεὸν, πού εἶναι ἀπρόσωπη «ὑπαρξη» καὶ ὄχι Θεὸς «ζῶν». Ἀλήθειες ὅπως, ὁ σκοπὸς ζωῆς ἀνθρώπου εἶναι ἡ θέωσις, γιὰ τοὺς Ἰσλαμιστὰς εἶναι «ἀνυπόφορη βλασφημία» ἀφοῦ μεταξὺ Ἀλλάχ καὶ πάσης ἄλλης ὑπάρξεως ὑφίσταται ἀγεφύρωτον χάσμα. Στὸ Κοράνιο ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἀλλάχ ὀρκίζεται...24 φορές στοὺς ἀγγέλους, στὴ θάλασσα, στ' ἄστρα, στὴ νύχτα, στὴν ψυχὴ κλπ. Ἄν καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὀρκίζεται ὁ Θεὸς ὅμως στὰ κτίσματα ποτὲ δὲν ὀρκίζεται, ἀλλὰ μόνο στὸν ἑαυτὸ του (ἐκφραση ἀνθρωποπαθῆς διὰ νὰ δείξει ὅτι ἡ ὑπόσχεση του θὰ ἐκπληρωθεῖ).

Κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Χριστὸς εἶναι κτίσμα, τὸν τιμᾷ ὅμως ὡς ἀπόστολον καὶ προφήτην, γεννημένον ἀπὸ τὴν «Παρθένον Μαριὰμ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ» ὄχι ἀπὸ ἄνδρα. Τὸ Κοράνιο ἀντιγράφει τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ ἀπ' τὸ Εὐαγγέλιο (37 θαύματα). Τὸν προβάλλει ὑπερόβουλα, διὰ νὰ φανῆ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι «πρόδρομος» τοῦ Μωάμεθ. Ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη κατὰ φαντασίαν, ὁ ἀνὰ μέσων τῶν ληστῶν στὸν Γολγοθᾶ δὲν εἶναι ὁ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ἀλλὰ «ὅμοιος τοῦ Ἰησοῦ», τ' ὄνομά του ἦτο Ἀσσιούγ καὶ ἦταν ἀρχираββίνος!! Τὸν Χριστὸ ὁ Ἀλλάχ τὸν ἔσωσε!... τὸν «σήκωσε ψηλὰ καὶ κοντὰ του». Ὁ Χριστὸς εἶναι λοιπὸν θνητός, θὰ ἐπιστρέψῃ στὴ γῆ, θὰ νικήσῃ τὸν ἀντίχριστο καὶ κατόπιν θὰ πεθάνῃ.

Ὁ Κύριός μας μετὰ τὴν Ἀνάστασή του ἐμφανιζόταν ἐπὶ 40 ἡμέρας στοὺς ἀποστόλους, διδάσκοντας μυστήρια βασιλείας Οὐρανῶν (ἰδὲ Πράξεις α,3). Ἡ ἐν σῶματι Ἀνάληψίς Του εἶναι ἡ ἐπάνοδος τοῦ Υἱοῦ καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σ' αὐτὸ πού ἦταν πρὶν γίνῃ ἄνθρωπος, μὲ τὴ διαφορά ὅτι ἡ ὑπόστασίς καὶ θεότης Χριστοῦ ἔχουν προσλάβῃ τὴ θεωμένη ἀνθρώπινη φύση, τὴν ὁποῖαν στὸ ἐξῆς οὐδέποτε θὰ ἀποβάλλουν. Ἡ ἀνθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ ἐγκαθίσταται μόνιμα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

-Ἡ εἰρήνη τῆς ψυχῆς ἀποκτᾶται διὰ τῶν θλίψεων. Ἡ γραφὴ λέγει: «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀνψυχὴν»(ψαλμ. Ξε',12)

Τίποτε δὲν συμβάλλει τόσο στὴν ἀπόκτηση τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης, ὅσο ἡ σιωπὴ καὶ ἡ συζήτησις μὲ τὸν ἑαυτὸν μας μᾶλλον, παρὰ μὲ τοὺς ἄλλους.

(Ὁσ. Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ). Σωθειήτε.

Πόσο ἀντίθεση ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Κορανίου, πού λέγουν ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀτελὲς καὶ τὸ συμπλήρωσε ὁ Μωάμεθ. «Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον», ὅπου ἀναφέρεται εἰς τὸ Κοράνιο, σημαίνει δύναμη, ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἔχει καμμία σχέση μ' αὐτὸ πού διδάσκει, δέχεται, προσκυνεῖ καὶ δοξάζει ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ γίνεται «σ' ἕνα ἀπόμακρο μέρος» κοντὰ στὸν κορμὸ μιᾶς χουρμαδιᾶς, ἡ ὁποία ἦταν 70 χρόνια ἄκαρπη

καὶ ἔγινε εὐθύς καρποφόρα μὲ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ τότε φωνὴ εἶπε: «Κούνησε τὸ δένδρο (=χουρμαδιά) καὶ θὰ πέσουν πάνω σου ὄριμοι καρποί».

Κατὰ τὸ Κοράνιο, ἀφοῦ ὁ Μωάμεθ ἔχει ἀντλήσει πληροφορίες ἀπὸ νόθα βιβλία, ἡ Θεοτόκος δὲν θεωρεῖται θυγατέρα Ἰωακείμ καὶ Ἄννας, ἀλλὰ τοῦ Ἰμράν. Σ' ἄλλο σημεῖο ταυτίζει τὴν Θεοτόκο μὲ τὴν ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρών! (Στάδιο 19, Μαριάμ, ἐδάφ.27) Βλέπετε σύγχυση!... διαφορὰ 1500 ἐτῶν!!! Ὁ Μωάμεθ γράφει: «Ὁ Ἀλλάχ ἐνεφύσησε μέσα στὴν Παρθένο, ἀπὸ τὸ πνεῦμα του, τὸν Χριστὸν... Βλέπετε, ἐρευνᾷ λογικῶς τὸ μυστήριον, γι' αὐτοὺς εἶναι μητέρα τοῦ Μεσσία καὶ ὄχι Ὑπεραγία Θεοτόκος !!!

Τὸ Κοράνιο γράφει γιὰ τοὺς ἀρχαγγέλους. Ὁ Γαβριήλ δίδει ἀποκαλύψεις. Ὁ Μιχαήλ δωρίζει στοὺς ἀνθρώπους τροφή, βροχὴ καὶ μάχεται ὑπὲρ πίστεως. Ὁ Ἀβραήλ εἶναι ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου. Ὁ Ραφαήλ, Ὁ Ἰσραφὴλ ποὺ θὰ σαλπίζει κατὰ τὴν κρίση. Ὁ Μαντίκ, ὁ ἄγγελος τῆς κολάσεως. Ὁ Ρίντγαν, ὁ θυρωρὸς τοῦ παραδείσου. Ὁ Χαροῦτ καὶ Μαροῦτ, εἶναι κακοὶ ἄγγελοι, τοποθετήθηκαν στὴν Βαβυλῶνα καὶ διδάσκουν μαγεία. Ὁ Σατανᾶς δρᾷ στὸν κόσμον παρασύροντας τοὺς ἀνθρώπους στὰ κακά. Τὸν Ἰμπλὶς (διάβολο) συναντοῦμε στὸ μασωνισμό ὡς Ἐβλὶς (=Ἐωσφόρος), ἄγγελο φωτός –κατ' αὐτοὺς. Ἀπόγονος τοῦ Ἐβλὶς ἀπὸ τὴν Εὐά εἶναι ὁ Κάϊν. Ὅμως οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χιράμ (δηλ. οἱ μασῶνοι), ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπόγονος τοῦ Κάϊν, θὰ φέρουν στὴ γῆ τὴ λατρεία τοῦ Πυρὸς (δηλ. λατρεία τοῦ σατανᾶ), ἐξαφανίζοντας τὴν τυραννία τοῦ Ἀδωνάϊ, δηλ. τοῦ Θεοῦ τῶν Χριστιανῶν. Βλέπετε; Μασονία καὶ Ἰσλάμ συμπίπτουν στὴ διδασκαλία περὶ Ἰμπλὶς ἢ Ἐβλὶς.

Μὲ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ -γράφει τὸ Κοράνιο- θὰ φονεύσει τὸν ἀντίχριστο, μετὰ θὰ νυμφευθεῖ (!!!), θὰ κηρύξει τὸ Ἰσλάμ καὶ μετὰ ἀπὸ 40 χρόνια θὰ πεθάνει στὴ Μεδίνα. Μετὰ θὰ γίνεῖ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καὶ κρίση. Οἱ ἄπιστοι θὰ πᾶνε στὴν κόλαση, ἐκεῖ εἶναι 4 περιοχές, πρώτη τὸ καθαρτήριο πῦρ. Στὸν οὐρανὸ ἀνεβαίνει κανεὶς ἀπὸ ἓνα γεφύρι, ποὺ εἶναι πάνω σὲ ἄβυσσο. Γιὰ τοὺς πιστοὺς τοῦ Ἀλλάχ εἶναι πλατύ. Οἱ ἄπιστοι ὅταν τὸ πατήσουν, γίνεται σὰν ξυράφι στενὸ καὶ πέφτουν στὴν ἄβυσσο. Ὅσοι πέσουν νεκροὶ στὴ μάχη πᾶνε στὸν παράδεισο [γι' αὐτὸ στὸ τζιχάντ (ιερὸ πόλεμο) ἔχομε τόσο φανατισμό]. Τὸ ἔδαφος τοῦ παραδείσου ἔχει ἀλεύρι μὲ ἀρώματα καὶ ἄνθη, ἑκατοντάδες ὑψηλότες προσφέρουν σὲ χρυσοὺς δίσκους ὠραῖα φαγητά. Ἄσματα νεανίδων τοῦ παραδείσου μὲ τὸν ψίθυρο δένδρων μὲ ὠραῖα φρούτα... ποτάμι μὲ γάλα καὶ γλυκὸ κρασί... θᾶχουν συζύγους... θὰ ψάλλουν «εἰρήνη-εἰρήνη». Γιὰ κάθε μουσουλμάνο ἀντιστοιχοῦν καὶ 72 παρθένες ὠραιότατες!!

Τὸ «Κισμέτ» (=ἡ μοίρα) ἐδίδαξε ὁ Μωάμεθ, ὅλα ὅσα συμβαίνουν στὸν κόσμον γίνονται ὅπως τὰ ἀποφάσισε ὁ Θεὸς πρὶν ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου. Στὰ μάχη τοῦ Ὀχόντ ὅπου φονεύθηκαν 700 ὁπαδοὶ του καὶ ὁ Μωάμεθ τραυματίστηκε (ἔτος 625) γιὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνει εἶπε: «Ὅλοι πεθαίνουν στὴν ὥρα ποὺ ἔχει ὀρίσει ὁ Θεὸς εἴτε εἶναι στὴ μάχη ἢ στὸ κρεβάτι τους...» «Ὡραῖο κήρυγμα!» Ἄν ζήσουν θὰ λάβουν ἄφθονα λάφυρα, ἂν θανατωθοῦν ὁ παράδεισος μὲ τὶς νεανίδες καὶ τὰ φαγητὰ κλπ... τοὺς περιμένει!... Μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ διακήρυξη πλῆθος Ἀράβων ἔσπευσαν νὰ καταταγοῦν στὸ στρατὸ τοῦ Μωάμεθ. Ἡ περιστασιακὴ αὐτὴ διδαχὴ περὶ τοῦ «Κισμέτ» ὑπηρετεῖ κατακτητικὰ σχέδια τοῦ Ἰσλάμ, εἶναι ἐπηρεασμένη ἀπὸ εἰδωλολατρία καὶ εἶναι καθαρὰ σατανικὴ, διότι μεταθέτει τὴν εὐθύνη τῶν πράξεων μας στὸν Πανάγιο Θεό. Ὁ Μ.Βασίλειος λέγει: «Ὅπου ὑπάρχει μοῖρα καὶ εἰμαρμένη δὲν ὑπάρχει

καμμιά ανταπόδοση». Ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας εὐρίσκεται στὴ συνεργασία τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας μὲ τὴ θεία χάρη. Τὸ Κοράνιο ἀρνεῖται τὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία.

Οἱ μὴ μουσουλμάνοι πολίτες δὲν θεωροῦνται ἰσότιμοι πρὸς τοὺς μουσουλμάνους. Τὸ κράτος τοῦ Μωάμεθ ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῆ ὅσο δυνατόν περισσότερο. Γι' αὐτὸ ἡ θεωρία περὶ «ἱεροῦ πεοέμου» ἢ καλύτερα νὰ λέγεται περὶ ὠμῆς βίας, «Τὸ Τζιχάντ» πολὺ ὀρθῶς τὸ εἶπαν: «θρησκευτικὸ φανατισμὸ διὰ μέσου τῶν αἰώνων». Κάθε μουσουλμάνος ἔχει λοιπόν, ὑποχρέωση νὰ συμμετέχει στὸν πόλεμο κατὰ τῶν ἀπίστων, οἱ ὁποῖοι θὰ κληρονομήσουν τὴν κόλαση καὶ πρέπει νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ προσώπου γῆς. Ἡ νὰ γίνη ἰσλαμιστὴς ἢ θὰ θανατωθῆ. Ὅποιος Ἰσλαμιστὴς ἀλλαξοπιστήσῃ πρέπει νὰ ἐξοντωθῆ...

Σκοπὸς τοῦ Τζιχάντ (ἱεροῦ πολέμου εἶναι ὁλος ὁ κόσμος νὰ δεχθῆ τὸ ἰσλαμισμὸν. Ἑβραϊκοὶ καὶ Χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ ὡς κάτοχοι τῶν Γραφῶν (καὶ ἀναγκαῖοι διὰ οἰκονομικὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ) εἶχον δικαίωμα νὰ διατηρήσουν τὴν θρησκείαν των, καταβάλλοντες κεφαλικὸν φόρον. Οἱ μουσουλμάνοι ἀναμένουν τὴν ἐπάνοδο στὴ γῆ τοῦ δωδέκατοῦ Ἰμάμη Μαχντί, πού θὰ τὸν ἀκολουθοῦν 313 συνοδοὶ του καὶ θὰ καταστρέψουν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰσλάμ καὶ θὰ ἰδρῦσουν κράτος εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης.

Ὁ φόνος τῶν ἀπίστων γίνεται μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Ἀλλάχ. Τὸ Κοράνιο ἀναφέρει σὲ ἀρκετὰ ἐδάφια ὅτι πρέπει νὰ φονεύονται οἱ ἄπιστοι. Τὸ Ἰσλάμ ὑπεστήριξε καὶ θρησκευτικῶς τὴν δουλείαν ὡς καλὸ κοινωνικὸ θεσμό. Μόλις τὸ 1962 ἔτος ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία κατήργησε τὴν δουλείαν.

Τὸ Κοράνιο ὀρίζει τὰ καθήκοντα: «Νὰ λατρεύουν τὸν Ἀλλάχ, νὰ προσεύχονται, νὰ δίδουν ἐλεημοσύνη, νὰ τηροῦν τὸ ραμαζάνι, μία φορὰ στὴ ζωὴ τους νὰ προσκυνήσουν στὴν ἱερὴ Πέτρα τῆς Μέκκας». Οἱ ἀπόστολοι καὶ ὁ Χριστὸς ἦσαν μουσουλμάνοι...!! Οἱ μουσουλμάνοι πρέπει νὰ προσεύχονται 5 φορές τὴν ἡμέρα! Ἡ νηστεία τοῦ Ραμαζανίου εἶναι μέχρι τὴ δύση τοῦ ἡλίου, τὴ νύχτα ἐπιτρέπονται ὅλα. Τὸ Κοράνιο τονίζει τὴν ὑπεροχὴ ἀνδρὸς ἔναντι γυναικός, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀξία, τὴν ἐξουσιάζει ὡς κτῆμα τοῦ ἀνδρα. Τὸ Κοράνιο ἐπιτρέπει, ἐκτὸς τῶν 4^{ων} νομίμων συζύγων, νὰ ἔχουν ἀπεριόριστο ἀριθμὸ παλλακίδων (=ἐρωμένων). Ὅταν ἀποφασίσῃ ὁ σύζυγος δίδει αὐτοστιγμὴ διαζύγιο... ὁ γάμος λύεται... Τὸ Κοράνιο ἐπιτρέπει στὸν ἄνδρα νὰ νυμφευθῆ Χριστιανὴ ἢ Ἑβραία. Ἡ μουσουλμάνα νὰ ὑπανδρευθῆ Χριστιανὸ ἢ Ἑβραῖο ἀπαγορεύεται. Στὰ χαρέμιο τοῦ Ἰσλάμ ἢ Ὀρθοδοξία ἀντιπαραθέτει τὰ γυναικεῖα μοναστήρια καὶ τὶς Μόνικες, Ἑμμέλειες, Ἄνθοῦσες καὶ τὶς ἅγιες γενικὰ γυναῖκες, μάρτυρες καὶ ἡρώιδες.

Αἰρέσεις στὸ Ἰσλάμ:

α) Σουνίτες (ἐκ τῆς λέξεως Σοουννά=συνήθειες), ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία, θεωροῦνται ὡς «Ὀρθόδοξοι μουσουλμάνοι» καὶ διαιροῦνται σὲ 4 σχολὰς ἢ ἰσλαμικὰ δόγματα.

β) Σηίτες. Φανατικοὶ ὁπαδοί, πιστεύουν ὅτι ἂν πέσουν στὸ πεδίο τῆς μάχης, πηγαίνουν κατ' εὐθεῖαν στὸν παράδεισο. Πιστεύουν ὅτι ὁ Ἄλη, σύζυγος τῆς Φάτμας, τῆς κόρης τοῦ Μωάμεθ, εἶναι ὁ πρῶτος ἰμάμης καὶ διάδοχος τοῦ Μωάμεθ. (ἰμάμης εἶναι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς προσευχῆς ὄσων βρίσκονται στὸ τζαμί). Οἱ Πέρσες σχεδὸν ὅλοι εἶναι Σηίτες, εἶναι τὸ 1/5 τῶν Ἰσλαμιστῶν καὶ ἔχουν ζωροαστρικὴς ἀντιλήψεις καὶ κλίση πρὸς πανθεισμὸ.

γ) Μαχτυτιστές, μὲ ἔντονες ἰνδουϊστικὴς ἐπιρροές. Τὸ 1881 ἐμφανίστηκε στὸ Σουδὰν ὁ Ἀχμέντ Μοχάμεντ, πού ἔλεγε ὅτι εἶναι ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ

Μαχντί (=μεσσία). Αὐτοὶ πιστεύουν καὶ στὸν γιὸ τοῦ ἐνδέκατου –μετὰ τὸν Ἄλη- ἰμάμη, ποὺ γεννήθηκε τὸ 872 στὴ Βαγδάτη καὶ δὲν πέθανε, ἠρπάγη στὸν οὐρανὸ καὶ θά'ρθει ὡς μεσσίας πάλι στὴ γῆ.

δ) Δρυῖσσοι , κυρίως στὸ Λίβανο καὶ Συρία μὲ δικά τους «πιστεύω».

ε) Σουφίτες. Ἰδρυτὴς αἰρέσεως αὐτῆς εἶναι ἡ γυναῖκα Ραμπία (700 μ.Χ.). Ζοῦσαν ἀσκητικά, ζητιανεύοντας καὶ ὀνομάστηκαν δερβίσιδες (ἢ φακίριδες φακίρ=φτωχός, δερβίς=ζητιάνος).

Μεταξὺ Σουννιτῶν καὶ Σηϊτῶν ὑπάρχει θανάσιμο μίσος, ὅλοι ὅμως ἔχουν ἐχθρότητα καὶ φανατισμὸ κατὰ τῶν ἀπίστων (=μὴ Ἰσλαμιστῶν). Τὸ Κοράνιο ὑπόσχεται εὐδαιμονία ἐγκοσμιοκρατική, εἶναι συλλογὴ τῶν κατὰ καιροὺς δῆθεν ἀποκαλύψεων, ποὺ ὑπαγόρευε ὁ «ἀρχάγγ. Γαβριήλ» στὸν Μωάμεθ, ὁ ὁποῖος φαντάστηκε ἓνα δικό του πανίσχυρο Ἄρη (Θεὸ πολέμου τῶν Ἑλλήνων), ποὺ θέλει νὰ ἐπιβάλλει σ' ὅλο τὸν κόσμον τὴν μωαμεθανικὴ τάξη.

Τὸ 1983 δημοσιεύτηκε τὸ ἐξῆς: «Τὸ 1922 ὁ μεταρρυθμιστὴς τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, Κεμάλ, στὸ μέγα συνέδριο τοῦ κόμματός του, ἀπέρριψε τὸ Κοράνιο ὡς ἀνήθικο καὶ πορνογραφικό». Εἶπε τὰ κάτωθι λόγια: Εἶναι ντροπὴ, εἰς τὸν 20^ο αἰῶνα, νὰ εἴμεθα ὁπαδοὶ τοῦ ἀμόρφωτου καὶ ἀλήτου καμηλιέρη Μωάμεθ –καὶ ἐπέταξε τὸ Κοράνιο κάτω λέγων τρεῖς φορὰς «αἰσχος- αἰσχος- αἰσχος» (Σάλπιξ ὀρθοδοξίας τεύχος 176 σελ. 175, 1983).

Ὁ π. Φιλόθεος Ζερβᾶκος γράφει σχετικῶς μὲ τὸ ἀνωτέρω (εἶναι δημοσιευμένο στὸ βιβλίον «Ὄρθοδοξία-Ἰσλάμ καὶ πολιτισμός»(Ν. Βασιλειάδη σελὶς 228)...Εἶπε ὁ Κεμάλ: Παραπονείσθε ὅτι ὑβρίζω τὸν Μωάμεθ, σᾶς ἐρωτῶ, ζῆ ἢ ἀπέθανε ὁ Μωάμεθ; Τοῦ εἶπαν «Ἀπέθανε». Εἶπε ὁ Κεμάλ: Ὅμως ὁ Χριστὸς ζῆ, ἄρα εἶναι ἀληθὴς Προφήτης καὶ ὁ Μωάμεθ ψευδοπροφήτης, ποτὲ δὲν παραδέχτηκα τὸ Κοράνιο καὶ οὔτε θὰ τὸ δεχθῶ, τὸ ἔρριψε κάτω (κάποιοι εἶπον ὅτι τὸ ποδοπάτησε), ὕψωσε δε μὲ τὰ χέρια του τὸ Εὐαγγέλιο καὶ εἶπε: «αὐτὸ παραδέχομαι διότι ἔχει τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ». Πολλοὶ διεμαρτυρήθησαν καὶ ἐτοιμάστηκαν κάποιοι διὰ ἐξέγερση, ὁ Κεμάλ τοὺς συνέλαβε καὶ ἀπηγχόνισε.

Ὁ Μωάμεθ καταδικάζει ρητῶς τὴν εἰκονογραφία: «Ὅπου ὑπάρχουν εἰκόνες, δὲν πλησιάζει ἄγγελος ... Ἐκείνους ποὺ θὰ τιμωρήσει αὐστηρότερα ὁ Ἄλλάχ, εἶναι αὐτοὺς ποὺ ἀγιογραφοῦν εἰκόνες». Βλέπομε ὅτι εἶχε ἐπηρεασθεῖ βαθύτατα ἀπὸ τὸν δοκητισμὸ καὶ μονοφυσισμὸ, ποὺ παραθεωροῦν οἱ αἰρέσεις αὐτὲς τὸ κτιστὸ χάριν τοῦ ἀκτίστου. Κυρευμένος ὁ Μωάμεθ μ' ἓνα ἄκρατο ὀρθολογισμό, πῆρε στὰ χέρια του τὸ ξίφος ποὺ τὸ χαρακτήρισε «κλειδὶ τοῦ παραδείσου»καὶ προχώρησε μὲ ... ὄργανο ἀγάπης τὸ ξίφος καὶ καρπὸς δικαιοσύνης ὁ φόνος.

Τὸ Ἰσλάμ πολέμησε κάθε μορφή πολιτισμοῦ. Ὁ λεγόμενος ἀραβικὸς πολιτισμὸς προϋπήρχε τῶν κατακτήσεων τῶν Μωαμεθανῶν· καὶ ἀποδεικνύουν ἀδιστακτικῶς ὅτι τὰ μνημεῖα αὐτὰ ἔχουν ἀνεγερθεῖ ἀπὸ Ἕλληνες κατὰ τοὺς τελευταίους πρὸ Χριστοῦ καὶ τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν αἰῶνες. Κατὰ τὸν ἱστορικὸ Ribaud, τὸν λεγόμενον Ἀραβικὸ πολιτισμὸ δημιούργησαν οἱ ἐξωμότες –ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον-Ἕλληνες. Οἱ Ἰσλαμιστὲς οὐδέποτε ὑποστήριξαν τὴν τέχνη, ἐπειδὴ θεωροῦσαν τὰ δημιουργήματά της εἰδωλολατρικῆς φύσεως. Ἔτσι κατέστρεψαν ἔργα τέχνης ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς (ARSHAM MOMENI -Ἰσλάμ- σελὶς 160-161 ἀναφέρει καταστροφὲς Ἰσλαμιστῶν). Στὴν Περσία, μεταξὺ 637 καὶ 750 μ.Χ., κατέστρεψαν βιβλιοθήκες ὀλόκληρες καὶ βιβλία, θανάτωναν συγγραφεῖς καὶ ἱερεῖς (R.BIROUNI, Ἡ ἱστορία τῶν ἀραβικῶν λαῶν). Σύμφωνα μὲ ἀρχεῖα ὑπουργείου Παιδείας τῆς Περσίας, τὸ 1915 στὴν

Τεχεράνη άποφοίτησαν στα Δημοτικά 44 άρρενες και 3 (τρεις) θήλεις μαθητές. Σύνολον Δημοτικό και Γυμνάσιο στην Τεχεράνη ήτο 230 άτομα. Είς όλη τή χώρα τó έτος αυτό δέν ξεπερνούσαν τού 28.000 μαθητές σέ σύνολον πληθυσμού 13^{ωv} έκατομμυρίων.

Οί κατακτήσεις τών Ίσλαμιστών όφείλονταν κυρίως στην παρακμή τών κατακτηθέντων λαών και στη διαίρεση τών Χριστιανών. Όρισμένοι λαοί δέχτηκαν νά γίνουν Ίσλαμιστάι σαν λαϊκή κίνηση ενός «άπλοποιημένου Χριστιανισμού» και ώς άνεξαρτησία από τήν σχέση τους μέ τó Βυζάντιο. (Οί Βυζαντινοί θεωρούσαν τó Κοράνιο βιβλίον γεμάτο πάσης κτηνωδίας και άθείας). Ό Χριστιανισμός δέν ήτο θρήσκευμα μέ όργάνωση πολέμου, όπως ó Ίσλαμισμός, και διά τούτο ήτο φυσικόν νά εύρεθί άσθενέστερος τού άντιπάλου του.

Οί αίρετικοί (μονοφυσίτες, νεστοριανοί) στα άνατολικά μέρη τού Βυζαντίου μισούσαν τó όρθόδοξο Βυζάντιο και προτίμησαν τήν Μωαμεθανικήν κυριαρχία. Και στην Ίσπανία οί Βησιγόθθοι ήσα υπό διάλυση και τούς κυριέυσαν οί Ίσλαμιστάι. Οί Έβραίοι τής Δύσεως ένθουσιωδώς έδέχθησαν τούς Μωαμεθανούς, και οί Άραβο-Μουσουλμάνοι έξεδίωξαν τούς Βυζαντινούς άπ' τις περιοχές μέ βοήθειες Έβραίων. Ό Ίωάννης Κατακουζηνός έδωσε γυναίκα τήν 13-ετή θυγατέρα του στον 60-χρονο Όρχάν, για νά πετύχει τó θρόνο στην Κων/πολη. Ό Μωαμεθανισμός ζητᾶ τόσα λίγα (ίκανοποίηση έμπαθών έπιθυμιών...) σέ σχέση μέ τήν Έσταυρωμένη άσκητική ζωή τού Χριστιανού.

Οί λαοί πού πρώτοι δέχτηκαν τó Κοράνιο ήτο καταλληλότεροι νά τó δεχθούν .. παρά οί χριστιανικοί λαοί. Οί λαοί αυτοί ήτο άκόμη στο στάδιο νηπιότητος και βαρβαρότητος και δέν μπορούσαν νά έννοήσουν τήν ύψηλή θεολογία τού Θεού (Τρία πρόσωπα, μία Ουσία). Παράλληλα δέ, οί ύποσχέσεις για τόν «παράδεισο» τού Κορανίου, πού προσηλύτιζαν εύκολα τούς πτωχούς άραβες, πού έστερούντο τά άγαθά τής γής, διά τούτο ρίχνονταν στο πόλεμο.

Στήν επέκταση τού Ίσλάμ συνέβαλε τó παιδομάζωμα, πού άνανέωνε τούς γενειτσάρους και ή βαρύτατη φορολογία και καταπίεση. Οί τουρκοί είναι Μογγολικής καταγωγής, λόγω δέ άντικοινωνικής συμπεριφοράς οί Μογγόλοι τούς έξεδίωξαν. Στήν έξάπλωση Ίσλάμ συνέβαλαν οί Σταυροφόροι πού μέ τις άγριότητές τους, άναζωπύρωσαν τó θρησκευτικό μίσος στην Άνατολή.

Σήμερα στην «πολιτισμένη» Εύρώπη γίνονται πολλοί άνθρωποι Ίσλαμιστάι ... διότι ή θρησκεία αυτή δικαιολογεί τόν άμαρτωλό τρόπο ζωής τους. Οί άπειλές τών Ίσλαμιστών άπ' τήν Κεντρική Άσία είναι γνωστές: «Στό μέλλον, τó Ίσλάμ θα συντίψει τή σατανική κυριαρχία τής Δύσεως. Η Τουρκία θέλει νά εισέλθει στην Εύρωπαϊκή Ένωση για νά... μεταφέρει τó Ίσλαμισμό, ó όποιος σύντομα θα γίνει ή θρησκεία τής Εύρώπης. Άπό τó ύπουργείο έξωτερικών Τουρκίας άκούστηκε και τó: «Θά έξισλαμίσωμε τήν Εύρώπη».

Δυστυχώς οί Τουρκοί παραμένουν και σήμερα ό,τι ήσαν άνέκαθεν. Είχε άπόλυτο δίκαιο ó Αγ. Γρηγόριος ó Παλαμάς, όταν αίχμαλωτίστηκε έπί ένα χρόνο, 1354-1355, και χτυπήθηκε, μαστιγώθηκε, βασανίστηκε, άποκαλεί τούς Τούρκους πιό βάρβρους όλων τών βαρβάρων. Κατά τόν άγιον οί Τουρκοί είναι: «Τó δυσεβές και θεομισές και Παμμίαιρον γένος». Η Τουρκία και οί Ίσλαμιστές δέν είναι δυνατό ν' αλλάξουν προσανατολισμό και νοοτροπία. Νά θυμηθούμε ότι: ó διαφωνών μέ τó Ίσλάμ δολοφονείται. Οί μη Μουσουλμάνοι δέν δύνανται νά καταθέσουν σέ δικαστήριο έναντίον Μουσουλμάνου. Η

γυναίκα είναι κτήμα του άνδρα. Το Ισλάμ είναι φυλακή χωρίς έξοδο. Οι Ισλαμιστές προπαγανδίζουν και μεταστρέφουν «Χριστιανούς» στην πίστη τους. Όταν, όμως, ένας Μουσουλμάνος γίνει Χριστιανός διώκεται, βασανίζεται, εκτελείται. Άς ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὁ σπουδαῖος παράγων γεννητικότητας τῶν Τούρκων καὶ Εὐρωπαίων. Λοιπόν: Γεννητικότης Τούρκων 2,5%, Εὐρωπαίων 0,7%, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου 0,5% τῶν Ελλήνων. Βαρέθηκε ἄραγε ἡ Δύση νὰ ζῆ καὶ θέλει νὰ ἐκφυλισθεῖ;

Ὁ πανεύσπλαχνος καὶ πανοικτίρμων Κύριος εἶναι τὰ πάντα γιὰ ὅλους καὶ γιὰ μένα τὸν ἁμαρτωλό. Ἀπὸ μόνος μου δὲν ἔχω τίποτα δικό μου. Πρέπει νὰ εὐχαριστῶ μ' εὐγνωμοσύνη τὸ Κύριο γιὰ ὅλα· γιὰ τὸν ἀέρα, τὸ νερό, γιὰ κάθε μπουκιὰ ψωμί, γιὰ τὰ ροῦχα κτλ. Ὅλα, ἀκόμα καὶ τὰ σώματά μας τὰ ἴδια εἶναι πηλός καὶ νερό (Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Κρονστάνδης) Σωθεῖτε.

Σιγή καὶ θάψιμο τῶν δικαίων μας; Όταν τὰ ὑποστηρίζομε τὰ δικάια μας, μᾶς εἰρωνεύονται γιὰ «ρατσιαστάς». Ποῖοι; Οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικάνοι πού ἡ συμπεριφορὰ τους μόνο Δημοκρατικὸ ἦθος δὲν μαρτυρεῖ.

Ἡ θεολογία, ἡ ἀνθρωπολογία καὶ ἐσχατολογία τοῦ Ἰσλάμ δὲν εὐρίσκουν τίποτε κοινὸ διὰ διάλογο μὲ Χριστιανισμό. Οἱ ἅγιοι Δαμασκηνός, Παλαμᾶς καὶ ὅσοι ἔκαναν διάλογο δὲν ἐφοβήθησαν τὸ ξίφος τοῦ Ἰσλάμ. Όταν ὁ ἅγ. Κύριλλος (ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἁγ. Μεθοδίου –φωτιστῶν Σλάβων) ἐστάλη γιὰ συνομιλίες στὴ Βαγδάτη μὲ τοῦ Ἄραβες εἶδε ζωγραφισμένες δαιμονικὲς μορφές ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια τῶν Χριστιανῶν. Όταν τὸν ἐρώτησαν γι' αὐτά, ὁ ἅγ. Κύριλλος (λαϊκὸς τότε μὲ τ' ὄνομα Κων/νος) ἀπήντησε χωρὶς καμμιὰ συστολή: «Βλέπω πρόσωπα δαιμόνων καὶ ὑποθέτω ὅτι μέσα στὰ σπίτια ζοῦν Χριστιανοί, γιὰτι οἱ δαίμονες δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν μ' αὐτούς καὶ βγαίνουν ἔξω, μακριὰ τους. Σ' ἄλλα σπίτια, πού δὲν ἔχουν ἔξω τέτοια σχέδια οἱ δαίμονες συγκατοικοῦν μὲ ἀνθρώπους πού ζοῦν μέσα (δηλ. Μωαμεθανούς). Στὴ συνέχεια ὁ ἅγιος τόνισε: «Ἡ διάδοση τοῦ Ἰσλαμισμού ὀφείλεται σὲ ἀπλὲς συνήθειες πού καθένας μπορεῖ νὰ ἐφαρμόσει, ἄλλως τε ὁ Μωάμεθ δὲν ἀπαγόρευσε καὶ τίποτε.

Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς ὁμοιάζει μὲ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πού εἶναι ἀπροσμέτρητα, γι' αὐτὸ λίγοι Τὸν προσεγγίζουν καὶ μὲ πολὺ ἀγῶνα. Δὲν πρέπει οἱ Ὁρθόδοξοι στοὺς διαλόγους μὲ Ἰσλάμ νὰ παρακάμπουν τὰ θεολογικὰ προβλήματα καὶ ν' ἀρκοῦνται σὲ πρακτικὰ θέματα, πρέπει νὰ ὁμολογοῦν ὅ,τι καὶ οἱ ἅγιοι καὶ νεομάρτυρες ὁμολόγησαν, ὅτι στὸ Ἰσλάμ δὲν ὑπάρχει σωτηρία! Τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ κατέχει μόνο ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Ὅποιος πιστεύσει στὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ βαπτισθεῖ «εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, αὐτὸς θὰ σωθεῖ μὲ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ἅγ. Δαμασκηνὸς εἶπε μὲ παρρησία στοὺς Μουσουλμάνους: «Ἡ κόλαση εἶναι τόπος ὅπου κι' ἐσεῖς πρόκειται νὰ ζήσετε ὡς κτηνώδεις, ἐκεῖ πού εἶναι τὸ σκότος τὸ τελείως μακρὰν τοῦ Θεοῦ.» Ὁ ἅγ. Χρυσόστομος γράφει: «Οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν ἀποστολή, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νᾶναι ζύμη καὶ ἄλας καὶ φῶς στὴν κοινωνία πού πρέπει ν' ἀναγεννήσει τὴν κοινωνία, νὰ μεταδώσουν στοὺς ἄλλους τὴν ἀληθινὴ γνῶση».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

(Ταῦτα, «ἀνθη» ἀπὸ τὸ βιβλίον Ν. Βασιλειάδη, -Ὁρθοδοξία, Ἰσλάμ καὶ Πολιτισμός- Ἀδελφότης Σωτήρ 2001).-